

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 757 din 04.11.2020

Nr. Dosar 301/2020

Nr. Petiție 2525/04.05.2020

Petent:

Reclamați:

Obiect: utilizare expresii defăimătoare în acte procedurale (dosare de instanță).

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și domiciliul reclamaților

2.

3.

II. Obiect și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul reclamă că a fost jignit în mod repetat prin utilizarea în cuprinsul unor documente procedurale a expresiilor „condamnat recidivist,” și „deosebit de periculos,”.

III. Citarea părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare, cu invocarea din oficiu a excepției de necompetență a CNCD privind interpretarea și aplicarea legilor, înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare și repunerea în situația anterioară, aceste atribute aparținând exclusiv instanțelor de judecată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 2525/04.05.2020, petentul reclamă că a fost jignit în mod repetat prin utilizarea, în cuprinsul unor documente procedurale, a expresiilor „condamnat recidivist,” și „deosebit de periculos,”.

7. Petentul reclamă faptul că, în cadrul dosarului de faliment nr. 49278/3/2011 aflat pe rolul Tribunalului București, secția a VII-a Civilă, în care are calitatea de administrator special și asociat, la data de 14.02.2020 a înaintat către Tribunalul București o cerere de anulare a

actelor de vânzare bunuri mobile din cauza unor ilegalități sesizate. Astfel, s-a format dosarul nr. 4221/3/2020. Ulterior înregistrării cererii petentului și stabilirii termenului de judecată pentru data de 07.05.2020, lichidatorul judiciar a depus o întâmpinare prin care l-a umilit pe petent, spunându-i “condamnat recidivist”, și “deosebit de periculos”, cu toate că acesta nu a săvârșit niciodată infracțiuni cu violență și nu l-a agresat sau jignit pe reclamat. Expresia “condamnat recidivist” a fost repetată de către reclamat chiar și de 26 de ori într-o singură întâmpinare din dosarele nr. 49278/3/2011 și nr. 4221/3/2020.

8. Petentul consideră că, din cauza faptului că a fost condamnat în mai multe dosare penale pentru fapte de natură economică, pentru care este încarcerat, se încadrează în categoria “grup social vulnerabil”. Calitatea sa de persoană condamnată și încarcerată nu ar trebui considerată relevantă pentru aplicarea unui tratament diferențiat sau acordarea unui anumit beneficiu altor persoane, precum reclamații. Petentul apreciază că, prin repetiția obsesivă a expresiei “condamnat recidivist”, reclamatul are scopul de a pune presiune pe judecător în analiza petiției formulate de petent, încălcând astfel Codul de etică profesională și disciplină al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, precum și Codul deontologic al profesiei de avocat.

9. Reclamatul l-a instigat și pe reclamatul la săvârșirea faptelor discriminatorii, incitând la ură și agresivitate mai multe persoane. este cunoaștință și partener de afaceri al lui , motiv pentru care a folosit în întâmpinările depuse la dosar aceleași expresii discriminatorii, folosind paragrafe copiate de la unul la celălalt, “condamnat recidivist”, “deosebit de periculos”, “inculpat”, “infractor” .

10. Petentul solicită ca CNCD să constate că a fost discriminat și umilit, înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii, sancționarea persoanelor care au comis faptele și restabilirea situației anterioare discriminării.

Susținerea reclamațiilor

11. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.3257/04.06.2020, reclamatul solicită admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în ceea ce privește alegațiile formulate de petent.

12. Pe fondul cauzei, reclamatul arată că, în realitate, petentul nu deține calitatea de administrator special/acționar al societății Ara Excavatoare SA, alegațiile sale fiind deceptive. Prin decizia penală definitivă nr. 411/28-11-2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și raportată la Sentința penală nr. 120/23-10-2015, pronunțată de Curtea de Apel Iași, în dosarul nr. 845/32/2013, s-a statuat că, potrivit art. 12 din legea nr. 241/2005, se interzice inculpatului să fie fondator, administrator, director sau reprezentant legal al unei societăți comerciale, iar dacă a fost ales, dispune decăderea acestuia din drepturi, ca urmare a condamnării pentru infracțiunea de evaziune fiscală. Conform art. 13 alin. 1 din Legea nr. 241/2005 și art. 4 și art. 6 din O.G. nr. 75/2001, după rămânerea definitivă a sentinței, se va comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului, Ministerului Finanțelor Publice și Direcției Regionale a Finanțelor Publice Bacău, o copie a dispozitivului hotărârii judecătorești, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare. Prin urmare, petentul nu mai are vocație să reprezinte Ara Excavatoare SA și nici vreoa altă firmă, fiindu-i interzis expres să dețină asemenea calități ca efect direct al pedepsei aplicate de instanța de judecată.

Ara Excavatoare SA, societate aflată în faliment, are de recuperat de la numitul (petentul) o creanță în cuantum de 18.613.496,71 lei ce reprezintă prejudiciul creat de acesta.

13. Toate demersurile întreprinse de către petent sub pretinsa aparență de legalitate ascund în realitate amenințări cu acte de violență, intimidare a tuturor persoanelor implicate în înfăptuirea actului de justiție cu scopul de a se zadarnici recuperarea sumelor de bani ascunse și asigurarea folosului de pe urma infracțiunilor pentru care a fost condamnat. Astfel, reclamatul a formulat plângere către Penitenciarul de maxima siguranță lași prin care a sesizat comportamentul șicanator/agresiv al deținutului și a solicitat aplicarea unor sancțiuni disciplinare severe acestuia, precum și înăsprirea regimului de detenție.

14. Alegațiile formulate prin petiție sunt nereale, petentul nefiind în vreo stare de inferioritate sau de discriminare, acesta executând pedeapsa aplicată în regim de detenție, în penitenciar, ca urmare a unor măsuri dispuse de către instanțele de judecată. Calitatea de persoană condamnată definitiv a fost atribuită de către instanțele de judecată, tot așa cum cazierul judiciar al petentului demonstrează caracterul de pericolozitate socială prin aplicarea unor măsuri de privare de libertate, respectiv aplicarea unei pedepse de 12 ani de detenție.

Aducerea la cunoștință instanțelor de judecată a calității de condamnat a petentului, precum și starea de recidivă ce rezultă din multiplele condamnări suferite de acesta nu reprezintă pretense fapte de ură, ci constatări ale unei situații de fapt rezultate din hotărâri judecătorești definitive, fiind imperios necesar să fie cunoscute de instanțe deoarece petentul ascunde prin cererile formulate starea de detenție în care se află, susținând că domiciliază în Bacău cu toate că se află în penitenciar.

15. Executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate se realizează în conformitate cu dispozițiile Codului penal, ale Codului de procedura penală și ale Legii nr. 254 din 19 iulie 2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

16. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.3256/04.06.2020, reclamatul reiterează solicitările și susținerile menționate în punctul de vedere depus de reclamatul , arătând totodată că nu deține calitatea de funcționar public, consemnările petentului în acest sens fiind false.

V. Motivele de fapt și de drept

17. Colegiul director reține faptul că petentul reclama a fost jignit în mod repetat prin utilizarea în cuprinsul unor documente procedurale a expresiilor „condamnat recidivist,, și „deosebit de periculos,, .

18. Potrivit Art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, „Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”

Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art.

20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

20. Astfel, raportat la solicitările petentului, de a se constata că a fost discriminat și umilit, de înlăturare a consecințelor faptelor discriminatorii, sancționare a persoanelor care au comis faptele și restabilire a situației anterioare discriminării, CNCD va constata ca nu este competent sa solucioneze sesizarea formulata de petent in dosarul nr.301/2020.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite excepția necompetenței materiale a CNCD.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:
 - a).
 - b).
 - c).

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 04.11.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ANDREI – Membru, HORIA GRAMA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MARIA MOȚA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA –

Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 04.12.2020

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.